

اولیاء و مربیان در مقابل یاد رکنار هم

چنین تقسیم‌بندی‌ها و یا تعیین حد و مرزی در وظایف اولیاء و مربیان نسبت به تعلیم و تربیت کودکان نشان‌دهنده این واقعیت است که بطورکلی این قبیل اولیاء :

- ۱ - برداشت منطقی و صحیحی از مدرسه و مربیان نداشته و نسبت به تعلیم و تربیت فرزندان خود بی‌تفاوت می‌باشند .
- ۲ - نه‌تنها تفاهمی با مدرسه و مربیان نداشته بلکه ترسی واهی و بی‌اساس از آنها دردل دارند .
- ۳ - رابطه و تماسشان با مدرسه سست

برخی از اولیاء را عقیده براین است که مسئولیت آنها در تعلیم و تربیت فرزندان تا به سن مدرسه بوده و بعد از آن مربیان عهده‌دار چنین امر مهمی می‌گردند . بنظر این دسته از اولیاء ، زمانیکه فرزند آنها توفیقی در مدرسه کسب نمی‌کنند ، یا به عللی از مدرسه اخراج می‌گردد و یا اینکه در زندگی فردی عاطل و باطل ، بی‌هدف و مضر به حال جامعه بارمی‌آید ، منحصرآ " مسبب آن مربیان مدرسه بوده که به نحوی از انحاء در انجام وظایف و مسئولیت‌های خود تعلل ورزیده‌اند .

بوده و منحصرًا از طریق فرزندان و آنهم بندرت انجام می‌پذیرد .

۴ - باهدفها ، وظایف و مسئولیت‌های مدرسه و مربیان آشنا نبوده و تنها ملاکهای شناخت آنها از مدرسه استنباطها و تصورات شخصی می‌باشد .

۵ - از همکاری با مدرسه طفره رفته همفکری و معاضدتى با مربیان نداشته‌اند .

۶ - فرصت اینکه با مربیان دریکجا به گفت و شنود بپردازند نداشته‌اند .

۷ - و بالاخره ، نه تنها گره‌ای از مشکلات و مسایل مدرسه نگشوده‌اند بلکه کار مربیان را هم دشوارتر ساخته‌اند .

ازطرف دیگر ، عده قلیلی از مربیان هم علل شکست‌های پی‌درپی بعضی از شاگردان را در مدرسه و سپس در زندگی عدم همکاری و علاقه اولیاء نسبت به فرزندان خود دانسته و بطورکلی از خود سلب مسئولیت کرده‌اند . ولی ایندسته از مربیان :

۱ - اولیاء را به همکاری ، جستجو و تحقیق درحل مسایل و مشکلاتی که مدرسه و شاگردان با آن روبرو هستند دعوت نکرده و یا پیشنهاد همکاری آنان را به عنوان مداخله درکار مدرسه و مربیان نپذیرفته‌اند

۲ - از زندگی خانوادگی کودکان گذشته آنها ، طرزتفکر اولیاء نسبت به تعلیم و تربیت و دیگر نکات ضروری که می‌تواند

منبع اصلی و اساسی هدایت کودکان باشد بهره‌ای نگسته‌اند .

۳ - از مدرسه چنان محیطی درست کرده‌اند که اولیاء بمحض ورود به آن خودرا در سرزمین‌های ناشناخته تصور کرده یا مهمان ناخوانده احساس نموده‌اند .

۴ - و سرانجام اولیاء را فقط زمان جمع - آوری اعانه جهت کمک به بی‌عضاعت‌ها ویا مرمت ساختمان به مدرسه دعوت کرده و اولیاء هم با عدم شرکت یا گاه ارسال وجه در پاکت‌های در بسته این تنها کانال ارتباطی راهم مسدود کرده‌اند .

امروزه ، از آنجائیکه آموزش و پرورش یک نهاد مردمی است مدرسه فقط درسایه همکاری همه‌جانبه اولیاء ، مربیان و شاگردان می‌تواند به اهداف خود ، که همانا پرورش افراد لایق ، شایسته ، صالح خدمتگزار ، مومن و معتقد به تعالیم اسلامی

است ، جامه عمل بپوشاند . اکثر اولیاء واقعا " مایلند که بدانند مدرسه‌ای که فرزند آنها در آن مشغول به تحصیل می‌باشد چگونه مدرسه‌ای است ؟ درکلاسهایش چه می‌گذرد ؟ چه فعالیت‌هایی درمدرسه انجام می‌گیرد و چه انجمن‌هایی برای عضویت او موجود می‌باشد ؟ مربیان فرزندش چگونه افرادی می‌باشند ؟ خصوصیات اخلاقی آنها چیست ؟ شیوه‌ها و برنامه‌های درسی آنها کدام است ؟

تعالی و تربیت آنان بصورت افرادی
خداشناس و مسئول همت گمارده‌اند.
در نتیجه نه تنها به پیروزیهای چشمگیری
در زمینه تعلیم و تربیت نایل شده‌اند بلکه
کمتر هم بناحق مورد تهمت و تهدید قرار

مربیان هم با تجهیز هرچه بیشتر خود
با آداب و اخلاق اسلامی، پیروی از تعالیم
قرآنی، استعانت از تحقیقات تربیتی و
حلب همکاری اولیاء، به پرورش هرچه
بیشتر استعدادهای شاگردان در جهت

گرفته‌اند.

در حال حاضر، مدرسه برای اینکه قادر
باشد وظایف خود را به نحو احسن انجام
دهد محتاج به همکاری، شرکت فعال و
علاقه‌مندی توأم با بصیرت اولیاء می‌باشد.
شاگردان برای اینکه بتوانند در مدرسه موفق

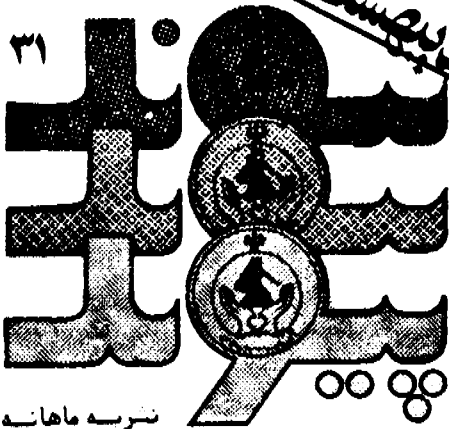
باشند و تا آخرین حد استعداد خود تربیت یابند بایستی اولیاء چون مربیان موجبات راهنمایی و تشویق آنان را درخانه فراهم آورند. اولیاء و مربیان هم برای اینکه در حل مشکلات تربیتی توفیق یابند بایستی بردامنه ارتباط، تفاهم و همکاری های خود بیافزایند.

بطور خلاصه، سنگینی مسئولیت ها و مسایل تعلیم و تربیت فرد تنها بدوش مربیان و مدرسه نبوده بلکه اولیاء و شاگردان هم در به ثمر رساندن اهداف مدرسه نقش ارزنده ای را عهده دار می باشند. کوتاهی و قصور مربیان و اولیاء در رسالت ها و مسئولیت های خود، عدم شرکت فعال آنها در فراهم آوردن شرایط تربیتی سالم جهت رشد و اعتلای کودکان و یا اختلاف نظر و سلیقه آنها در شیوه ها و چگونگی تربیت کودکان نتیجه ای جز سرگردانی، تححیر، بلاتکلیفی و احساس پوچی شاگردان ببار نخواهد آورد.

اکنون که کلیه نیروها درجهت اسلامی کردن تعلیم و تربیت بحرکت درآمده و مربیان مسئول و متعهد به پرورش انسانهای درسایه تعالیم قرآنی به سیر و تکاپو پرداخته و اولیاء احساس مسئولیت بیشتری درقبال تعلیم و تربیت فرزندان خود نموده اند، همکاری مربیان و اولیاء نه تنها یک ضرورت بلکه یک اصل حیاتی درآموزش و پرورش کودکان می باشد.

اردیبهشت ۶۱

۳۱

نفرسه ماهانه

انجمن اولیاء و مربیان ایران

وابسته به آموزش و پرورش

نشانی: تهران - خیابان انقلاب
خیابان فلسطین جنوبی
کوی مشاق - شماره ۱/۲۴
تلفن: ۶۴۷۱۱۶

۶۶۳۶۲۵

صندوق پستی

۶۱/۱۲۵۵

شماره مسلسل ۱۴۵ اردیبهشت ۱۳۶۱

طرح و تنظیم: هوشنگ موفق اردستانی
شک شماره ۳۰ ریال - سالیانه ۳۰۰ ریال
متقاضیان میتوانند وجه آبونمان را به
حساب ۱۷۱۷ بانک ملی شعبه مهر واریز و
فیش آنرا به انجمن ارسال دارند.